GALLERY

آبان ۱۳۹۳ تا آبان ۱۳۹۴

NOVEMBER 2014-2015

گالری‌دار بودن کار راحتی نیست. در واقع کاری که از ۹ صبح شروع و ۵ بعدازظهر تمام بشه نیست. من مدام به هنر، هنرمندانم، گالری و برنامه‌هایش فکر می‌کنم. باید مسئولیت کار زیاد و سختی را بپذیرم.
درسال گذشته، مهم‌ترین چیزکشف وپیداکردن هنرمندان فوق‌العاده در طی بازدید از کارگاه‌ها بود که مرا تشویق به ادامه‌دادن می‌کرد. بحث با هنرمندان، راهنمای جلو بردن با هم یک پروژه بود که همه‌ی مشکلات را با ارزش می‌کرد.
در وب‌سایت گالری نقل‌قولی از من با این مضمون نوشته شده «همراهی با هنرمندان در زیرو بم ماجراجویی‌هایشان رویایی است که به حقیقت پیوند می‌خورد.» و اُ گالری واقعا رویایی بود که به حقیقت پیوست. هیچ کلمه‌ای قادر به بیان احساسات من در روزهای چیدمان نیست. هیچ احساسی بزرگ‌تر از این نیست که هنرمندان به تو برای نمایش آثارشان اعتماد کنند و در آخر برای فروش آن‌ها...
من از قمارهای کوچکی که در تجارتم کردم نیز لذت بردم. از آبان ۹۳ که گالری اُ افتتاح شد، ما ۱۷ نمایشگاه (شامل ۱۵ نمایشگاه انفرادی و ۲ نمایشگاه گروهی) داشتیم که تمامی آن‌ها نقدهای درخور توجهی از مجلات هنری محلی گرفتند. ۷ تا از این نمایشگاه‌ها توسط هنرمندانی بود که نخستین نمایش آثارشان به صورت انفرادی را تجربه می‌کردند. به علاوه‌ی هنرمندان تهرانی، ما به نمایش آثاری از هنرمندانی از شیراز، اصفهان، مشهد و قزوین نیز پرداختیم و امیدواریم تا بتوانیم همچین رویه‌ای را قدرتمندتر در سال آینده نیز ادامه دهیم و بتوانیم از مرزهای کشورمان فراتر رویم.
با اینکه تمرکز این گالری بر روی طراحی (کار بر روی کاغذ) و نقاشی فیگوراتیو بوده، من فکر می‌کنم برای غنی‌تر کردن برنامه‌ی گالری ضروری بود تا هنرمندانی با مدیای دیگرهم به فهرست گالری اضافه شوند.
در سال آینده، با همین رویکرد و علاقه به هنرمندان نسل جوان و در جستجو برای هنرمندان شناخته شده برای تقویت برنامه‌ی خود هستیم. در حالی‌که جایگاه خود را در صحنه‌ی هنر ایران محکم می‌کنیم، در نظر داریم محدوده‌ی فعالیت خود را با همکاری با بنیادها، موسسات و سایر گالری‌های بین‌المللی وسیع‌تر کنیم و همچنین در بازارهای هنری بین‌المللی شرکت کنیم.
نخستین سال ما سخت و درعین‌حال بسیار جذاب بود و من از همه‌ی هنرمندان، همکاران، علاقه‌مندان به هنر و مجموعه‌دارانی که کمک کردند اُ را بسازیم ممنونم.
من کاری را که عاشقش هستم انجام می‌دهم و عواقب آن را نیز می‌پذیرم. برنامه‌ی جایگزینی وجود ندارد. محکم‌تر، با شور و شوقی بیشتر، با وسواس و دقت ادامه می‌دهیم تا با نمایش آثار هنری ماندگار تغییراتی در عرصه‌ی هنر ایجاد کنیم.

ارکیده درودی
آبان ماه ۱۳۹۴

Being a gallerist is not an easy 9 - 5 job. I'm constantly thinking about art, my artists and the gallery and its program. It's a lot of work and it's hard work I have to admit.
But coming across extraordinary artists through studio visits and referrals and being able to have discussions with artists leading to pushing a project forward together makes it the best job in the world!
On the gallery website, there's a quote by me "accompanying artists on their adventures in a gallery setting with all that it encompasses is a dream come true" and 0 Gallery has truly been a dream come true. There are no words to express the way I feel on installation days. There's just no greater feeling than that! To have the artist's work entrusted to you to display ... and sell! That's just the second part of the journey starting.
I also take pleasure in a little gamble in my business. Since 0 Gallery was opened in November 2014, we've had 17 shows (15 solo and 2 group shows) all of which received notable reviews in local art magazine. 7 of those shows marked the artists' first solo shows. In addition to artists living and working in Tehran, we've shown artists from Shiraz, Isfahan, Mashhad and Qazvin and hope to be able to continue and reinforce this and go beyond the borders of our country in the years to come.
Though the focus of the gallery has been on drawing (work on paper) and figurative painting, I felt that it was necessary to include other medias as well in order to create a richer program and a growing roster of artists. For next year, we will continue with the same approach and passion, supporting the young generation of artists and continuing to search for those established artists that will enrich our program. While strengthening our presence in the local art scene, we will also broaden our scope by collaborating with international foundations, institutes and other galleries and prepare ourselves to take part in international art fairs.
Our first year was difficult and yet great and I thank all the artists, colleagues, art enthusiasts and collectors that made 0 be what it is today.
I'm doing what I love and accept all the consequences. There's no plan B. This is it! We will continue to work with more determination and passion and hope to make progressive changes to our developing art scene by exhibiting timeless works of art.

Orkideh Daroodi
November 2015

آبان ۱۳۹۳ تا آبان ۱۳۹۴

- امید مشکسار (۱۳۵۱، شیراز، ایران)
۲۳ آبان تا ۱۷ آذر ۱۳۹۳

- الهام یزدانیان (۱۳۵۸، تهران، ایران)
«افق رویداد» ۲۱ آذر تا ۱۵ دی ۱۳۹۳

- افشین چیذری (۱۳۶۷، تهران، ایران)
«تاکسیدرمی» ۱۹ دی تا ۱۳ بهمن ۱۳۹۳

- مونا امت علی (۱۳۶۱، تهران، ایران)
۱۷ بهمن تا ۱۱ اسفند ۱۳۹۳

- محمدرضا میرزایی (۱۳۶۴، تهران، ایران)
«عکس‌های جدیدتر» ۵ تا ۱۲ اسفند ۱۳۹۳

- امید بازماندگان (۱۳۵۵، شیراز، ایران)
۲۸ فروردین تا ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

- مسعود کشمیری (۱۳۵۵، مشهد، ایران)
«این تنی که پوشیده‌ام» ۲۵ اردیبهشت تا ۱۳ خرداد ۱۳۹۴

- امیرکریمی (۱۳۶۶، تهران، ایران)
۲۲ خرداد تا ۱۰ تیر ۱۳۹۴

- گروهی نقاشی «کوچه‌ها» (ثمیلا امیرابراهیمی - حمیدرضا امامی - مهدی چیت‌ساز - زهرا قراخانی)
۱۲ تا ۲۴ تیر ۱۳۹۴

- گل آرا جهانیان (۱۳۶۵، بجنورد، ایران)
«تهران مورخِ تهران» - ۲۶ تیر تا ۷ مرداد ۱۳۹۴

- امین شجاعی (۱۳۶۵، تهران، ایران)
۹ تا ۱۹ مرداد ۱۳۹۴

- علی میرعظیمی (۱۳۶۳، اصفهان، ایران)
«نمایش، نمایش، نمایش» ۲۳ مرداد تا ۴ شهریور ۱۳۹۴

- گروهی طراحی «فهرست: درلحظات اخیرطراحی ایران»
(شهرام انتخابی - مهرداد پورنظرعلی - شاهپور پویان - آلا دهقان بکتاش سارنگ جوانبخت - مهدی شفیع قنادی - آشکان صانعی آرش صداقت‌کیش - ایمان صفایی - امیرفرهاد - کسری گلرنگ احمد مرشدلو - امید مشکسار)
۶ تا ۱۸ شهریور ۱۳۹۴

- کلثوم صالحی (۱۳۶۷، زنجان، ایران)
«سرزمین هرز» ۲۷ شهریور تا ۸ مهر ۱۳۹۴

- شهلا حسینی (۱۳۳۳، تهران، ایران)
«بازی‌ها» ۱۰ تا ۲۲ مهر ۱۳۹۴

- شهاب فتوحی (۱۳۵۹، یزد، ایران)
«خار در چشم، استخوان درگلو» ۲۴ مهر تا ۶ آبان ۱۳۹۴

- محمد خلیلی (۱۳۵۰، تربت جام، ایران)
«مکان تهی» - ۸ تا ۲۰ آبان ۱۳۹۴

NOVEMBER 2014-2015

- OMID MOSHKSAR (1972, SHIRAZ, IRAN)
  NOV 14 - DEC 8, 2014

- ELHAM YAZDANIAN (1979, TEHRAN, IRAN)
  "EVENT HORIZON" - DEC 12, 2014 - JAN 5, 2015

- AFSHIN CHIZARI (1988, TEHRAN, IRAN)
  "TAXIDERMY" – JAN 9 - FEB 2, 2015

- MONA OMATALI (1982, TEHRAN, IRAN)
  FEB 6 - MARCH 2, 2015

- MOHAMMADREZA MIRZAEI (1986, TEHRAN, IRAN)
  "NEWER PHOTOGRAPHS" – MARCH 6 - 16, 2015

- OMID BAZMANDEGAN (1976, SIRAZ, IRAN)
  ARIL 17 - MAY 11, 2015

- MASOUD KESHMIRI (1976, MASHHAD, IRAN)
  "WHAT I HAVE WORN" - MAY 15 - JUNE 3, 2015

- AMIR KARIMI (1987, TEHRAN, IRAN)
  JUNE 12 - JULY 1, 2015

- GROUP PAINTING (SAMILA AMIREBRAHIMI, MEHDI CHITSAZ, HAMIDREZA EMAMI, ZAHRA GHARAKHANI)
  JULY 3 - JULY 15, 2015

- GOLARA JAHANIAN (1986, BOJNOURD, IRAN)
  "TEHRAN: TEHRAN'S HISTORIAN" - JULY 17 - JULY 29, 2015

- AMIN SHOJAEI (1986, TEHRAN, IRAN)
  JULY 31 - AUG 10, 2015

- ALI MEER AZIMI (1985, ISFAHAN, IRAN)
  "SPECTACLE APPEARANCE GESTURE" – AUG 14 - 26, 2015

- GROUP DRAWING "THE LIST: IN THE RECENT MOMENTS OF IRANIAN DRAWING" (ALA DEHGHAN, SHAHRAM ENTEKHABI, AMIR FARHAD, KASRA GOLRANG, AHMAD MORSHEDLOO, OMID MOSHKSAR, MEHRDAD POURNAZARALI, SHAHPOUR POUYAN, IMAN SAFAEI, ASHKAN SANEI, BAKTASH SARANG JAVANBAKHT, ARASH SEDAGHATKISH, MEHDI SHAFI GHANADI)
  AUG 28 – SEP 9 2015

- KOLSUM SALEHI (1988, ZANJAN, IRAN)
  "WASTELAND" SEP 18 – 30, 2015

- SHAHLA HOSSEINI (1954, TEHRAN, IRAN)
  "GAMES" OCT 2 – 28, 2015

- SHAHAB FOTOUHI (1980, YAZD, IRAN)
  "THORN IN THE EYE, BONE IN THE THROAT" OCT 16 – 28, 2015

- MOHAMMAD KHALILI (1971, TORBAT-E JAM, IRAN)
  "VACANT PLACE" - OCT 30 – NOV 11, 2015

NOVEMBER 2014

امید مشکسار

(۱۳۵۱، شیراز، ایران)

۲۳ آبان تا ۱۷ آذر ۱۳۹۳

OMID MOSHKSAR

(1972, SHIRAZ, IRAN)

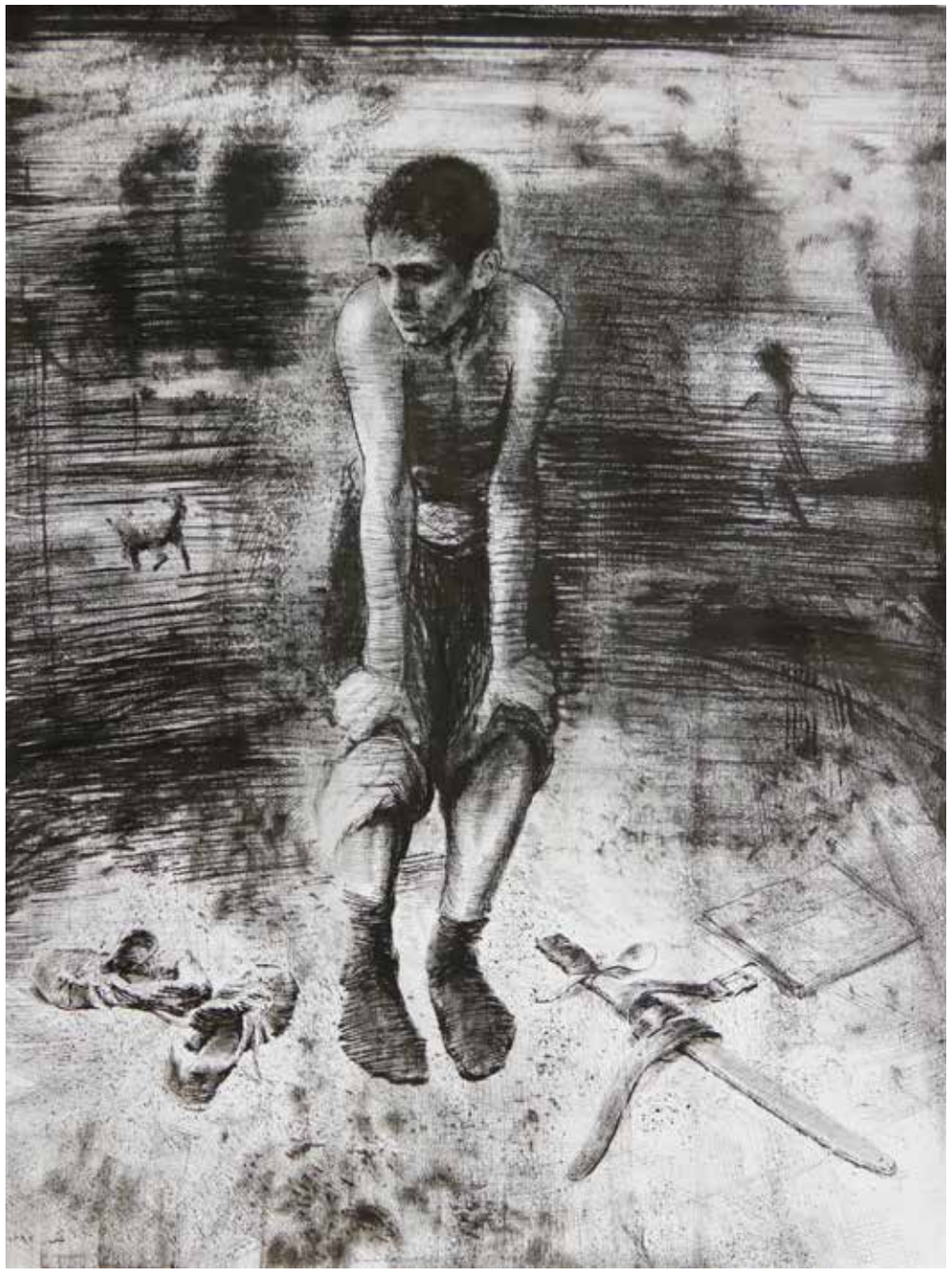
NOV 14 - DEC 8, 2014

UNTITLED
INK ON CARDBOARD
100X70 CM
2010

UNTITLED
INK ON CARDBOARD
77X70 CM
2014

UNTITLED
INK ON CARDBOARD
65X50 CM
2013

دلتنگی برای امر محال

درباره طراحی‌های امید مشکسار در گالری «اُ»
مجله‌ی حرفه هنرمند ـ آبان و آذر ۹۳ ـ مجید اخکر

نمایش آثار امید مشکسار در گالری تازه‌تاسیس «اُ» اتفاق نادری است در فضای تجسمی ایران. آثار او جایگاه خاصی را اشغال کرده‌اند، و از این حیث جنبه‌های آموزنده‌ای دارند: «فیگوراتیو»اند، اما نتیجه انتقال مستقیم خیابان و هر چه در آن است بر روی بوم نیستند؛ تخیل در آن‌ها نقش دارد، اما نه آن تخیل سایکودلیکِ باسمه‌ای‌ای که در بسیاری از نقاشان نسل جدید می‌بینیم؛ واقعیتی خاص در آن‌ها نفوذ کرده است، اما این واقعیت در پیکان و دخترهای باب روز و عکس‌های خانوادگی خلاصه نمی‌شود؛ بسیار جسورانه‌اند، اما ظاهری محافظه‌کار دارند (آب‌مرکب و مقوا؛ قاب‌های شیشه‌دار؛ طراحی‌های استادانه؛ بدون حرف اضافه؛ بدون سیاست و سنت و تاریخ و غیره). در تصاویر مشکسار واقعیت و تخیل به تصادم فرخنده‌ای رسیده است؛ این آثار «شاعرانگی» دارند به معنای درست و عمیق کلمه (که به آن بازخواهم گشت)؛ ترکیب ویژه‌ای از حساب‌شده‌گی و اتفاق‌اند؛ از خودآگاهی به حدود و صغور و اهداف کار از یک سو، و گشودگی و فراهم کردن زمینه برای رخ نمودن آن‌چه مازاد براهداف و نیات هنرمند است، از سوی دیگرطراحی‌های مشکسار بیش از هر چیز یک «تصویر»اند؛ جسمیت ندارند، و ما را به فضایی سه‌بعدی یا سطح واقعی خودِ کار ارجاع نمی‌دهند. مشکسار با انتخاب رسانه‌ای سیاه و سفید و با حداقل جسمیت، استفاده از حداقل آب در کار با آب‌مرکب، و نوع هاشورها و خط‌گذاری، تصاویری به وجود آورده که گویی با گونه‌ای میانجی به ما رسیده‌اند؛ گویی تصاویری چاپی یا چیزی از این دست‌اند. تمامی این ویژگی‌ها، آثار مشکسار را به تصاویری از اقلیمی درونی، به نوعی ایماژ، نزدیک کرده است.

لایروبی زمان

درباره طراحی‌های امید مشکسار در گالری «اُ»
مجله‌ی حرفه هنرمند ـ آبان و آذر ۹۳ ـ هدا اربابی

اگر بشود هنر را نوعی واکنش به زمان دید؛ موضع‌گیری و برخاستن و پنجه انداختن با قدرتی که بی‌تردید چیره و قهار است، در آن صورت برای من کارهای امید مشکسار نوعی دادسِتانی از زمان‌اند. آدم‌هایش از لایروبی لایه‌های مجهول در زمان‌های بسیار دوریا نزدیک درآمده‌اند. و صحنه‌هایی که ترسیم می‌کند مثل تنها بقایا و خرده‌ریزه‌های به جا مانده از داستان بی‌همتا و حیات بی‌بدیل معمولی‌ترین آدم‌ها هستند. هراثرش مثل غنیمتی از شبیخون به دریای بی‌تفاوت زمان است و تلاش برای مکث کردن برچیزی که در سیل جریانی بی‌وقفه کم خواهد شد.

DECEMBER 2014

UNTITLED
PRINTING INK AND PENCIL ON CARDBOARD
47.5X37.5 CM
2014

الهام یزدانیان

(۱۳۵۸، تهران، ایران)

«افق رویداد» - ۲۱ آذر تا ۱۵ دی ۱۳۹۳

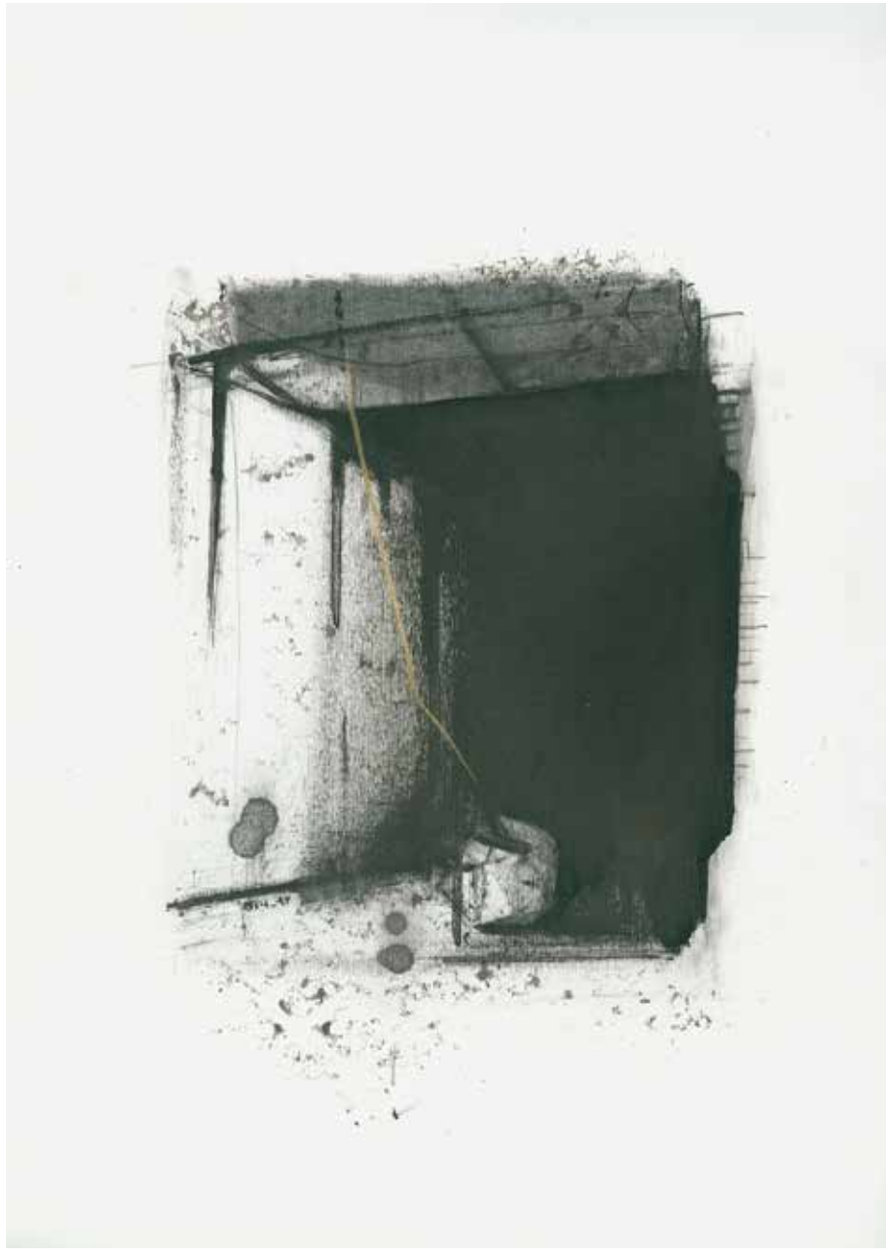
ELHAM YAZDANIAN

(1979, TEHRAN, IRAN)

DEC 12, 2014 - JAN 5, 2015

UNTITLED
PRINTING INK AND PENCIL ON CARDBOARD
47.5X37.5 CM
2014

UNTITLED
PRINTING INK AND PENCIL ON CARDBOARD
47.5X37.5 CM
2014

الـفِ مـحـض

نـمـایـش آثـار الـهـام یـزدانـیـان در کـالـری «اُ»
مـجـلـه‌ی تـنـدیـس - ۹ دی ۱۳۹۳ - جـواد حـسـنـجـانـی

بخشی از کارهای به نمایش درآمده، قاب‌هایی در قطع کوچک با طرح‌هایی سیاه‌رنگ هستند که تاثیررنگ و یک‌بارگی ضربه فرودآمده برکاغذ را به نمایش می‌گذارد، انرژی شره‌ها و حرکت نیم‌سایه‌ی رنگ جایگاهی مستحکم برپس‌زمینه‌ی سفید کاغذ دارد. بداهه‌سازانه به انجام رسیده‌اند و امکانات بداهه‌سازی را جستوجو می‌کنند. مختصرند اما رد اسلوب نقاشی‌های انتزاعی و بیان‌های پرجلوه‌ی مدرنیسم اواسط قرن بیستم را دنبال می‌کنند، تمرین‌های موثری هستند، سطوحی کوچک‌اند که به رنگ‌گذاری اندک اما توجه‌برانگیز رسیده‌اند.

پروژه‌ی اصلی روی بوم‌هایی در قطع بزرگ آغاز می‌شود. در چیدمان نقاشی‌ها نظمی قابل تشخیص است. درهریک ازاتاق‌های طبقه‌های سه‌گانه‌ی گالری یکی از تابلوها در میان دیوار و مرکز نصب شده است. تابلوها می‌خواهند دیده شوند، مجذوب کنند و تمام دیوار و سقف سپیدرنگ اتاق را همچون حفره‌ای به درون خود بکشند. موقعیت قرارگرفتنشان در مرکز متداول است اما فضای کنگ و رازگونه‌ی سیاه‌رنگ تابلوها محدوده‌ای متمایز می‌سازد که با سنگینی خود دیگر اجزای موجود در فضا را انکار می‌کند.

JANUARY 2015

UNTITLED
FROM THE FAMILY LANDSCAPES SERIES
ETCHING, AQUATINT AND DRYPOINT
25X29.5 CM
EDITION OF 5 + AP
2014

افشین چیذری

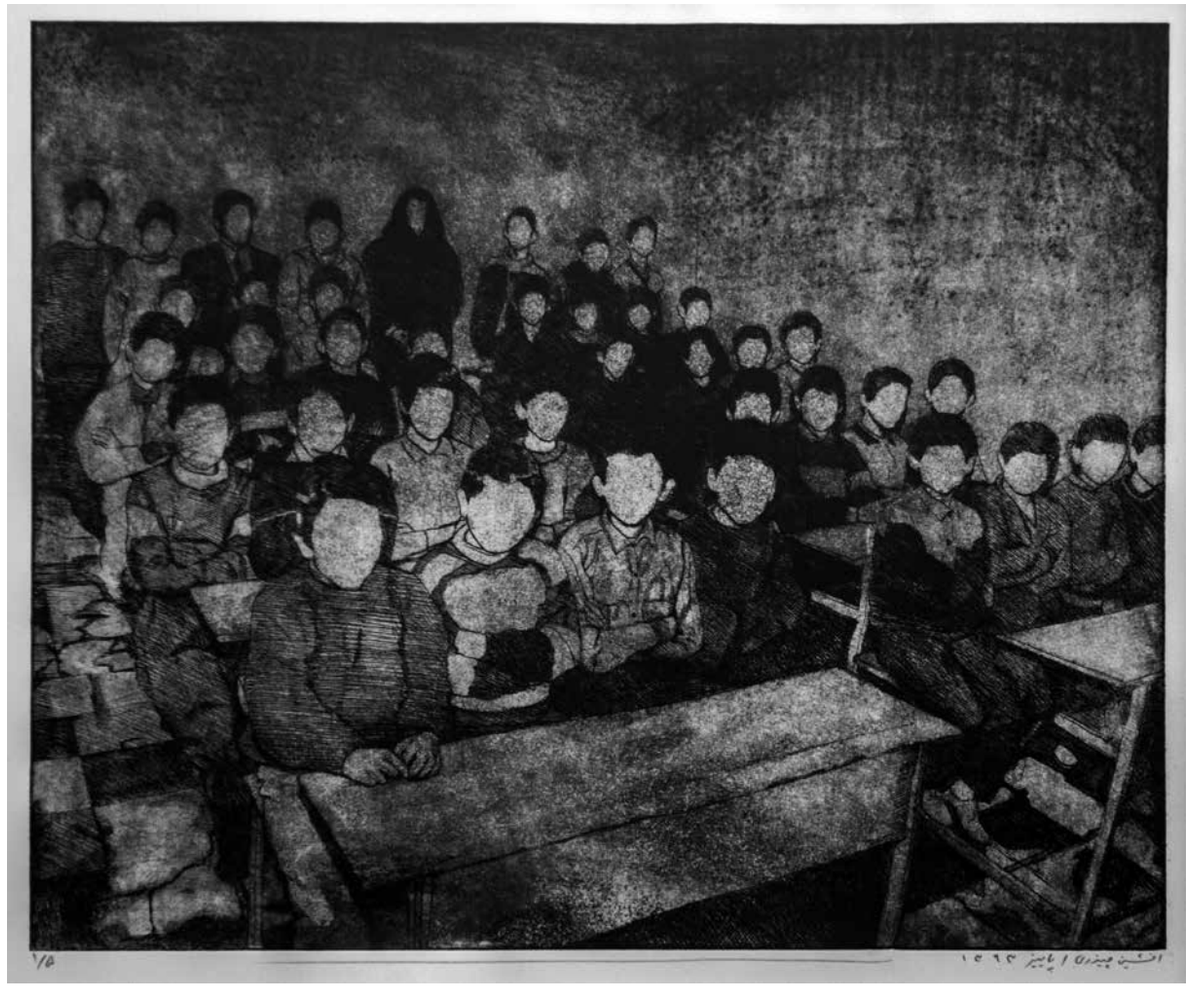
(۱۳۶۷، تهران، ایران)

«تاکسیدرمی» ۱۹ دی تا ۱۳ بهمن ۱۳۹۳

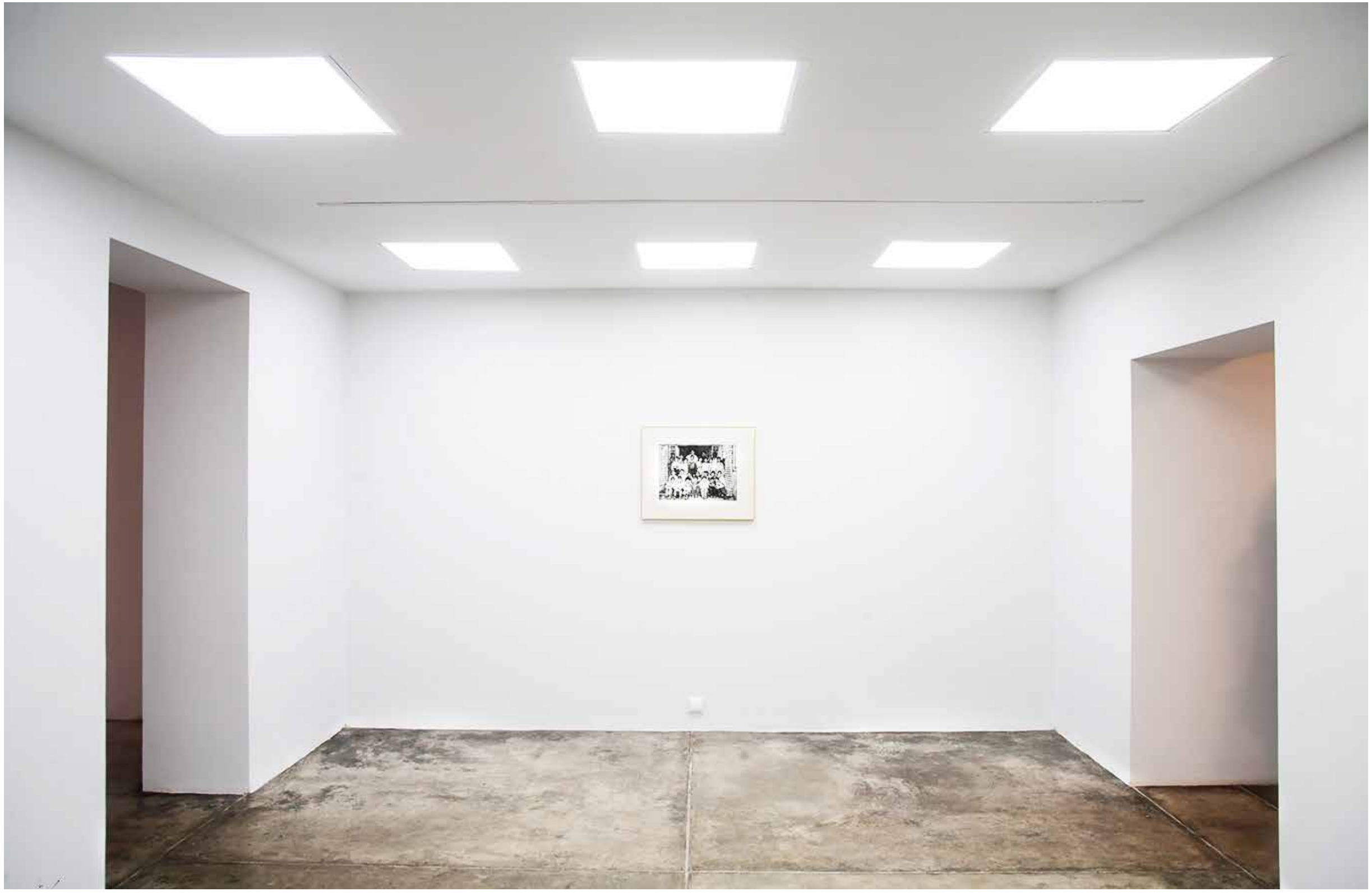
AFSHIN CHIZARI

(1988, TEHRAN, IRAN)

"TAXIDERMY" – JAN 9 - FEB 2, 2015

UNTITLED
FROM THE FAMILY LANDSCAPES SERIES
ETCHING, AQUATINT AND DRYPOINT
32.5X39.5 CM
EDITION OF 5 + AP
2014

تخریب خاطره

نگاهی به آثار افشین چیذری در گالری «اُ»

مجله‌ی صدا - ۲۱ بهمن ۱۳۹۳ - زروان روح‌بخشان

هرکدام از ما در پی ساختن خود از طریق یادآوری خاطرات، آدم‌ها، اشیا و لحظاتی هستیم که می‌پنداریم به ما معنا می‌دهند. یکی از راه‌های این یادآوری، نگهداری عکس‌های یادگاری است و همانطور که گل‌آرا جهانیان در یادداشتی براین نمایشگاه اشاره کرده است، ما عکس‌های یادگاری‌مان را در آلبوم‌های خانوادگی نگه می‌داریم تا خاطراتمان را به یاد بیاوریم ولی در واقع آن‌ها را از یاد می‌بریم. عکس‌ها خاطرات را پاره‌پاره و ما را تکه‌تکه می‌کنند. افشین چیذری، در جست و جوی زمان از دست رفته، عکس‌های خانوادگی را می‌کاود تا گذشته را به حال احضار کند. میل به چنین اقدام ناممکنی محکوم به شکست است و به همین دلیل در روند انجام کار، عکس‌ها تحریف و تخریب می‌شوند، همان‌گونه که گذر زمان همه‌چیز را تخریب و گاه نابود می‌کند و فراموشی خاطره منجربه کمشدن گذشته می‌شود. چهره‌های حاضر در آثار چیذری، به صورتی پیر و فرسوده به تصویر درآمده‌اند. انگار به آینده‌ای اشاره می‌کنند که در عکس‌های گذشته، اثری از آن نیست، آن‌هم حالا و اینجا که چیزهایی از گذشته حذف شده و از دست رفته‌اند و چیزهایی به آن اضافه شده است و تصوری از آینده در برابر ماست؛ چهره از دست رفته دانش‌آموزان و هم‌کلاسی‌ها، چشم‌های تهی و تاریک و در مواردی هم خالی و سفید، جمجمه‌ای بر دیوار، آن‌هم در عکسی از جشن تولد! همه این‌ها به سوگ امر از دست رفته نشستن است. این مجموعه سوگواری برای از دست دادن آدم‌ها، کودکی و خاطرات است و شاید هنرمند با تاکسیدرمی، می‌خواسته بخشی از آن‌را نگه دارد. اما انگار می‌دانسته که این امر غیرممکن است، خاصه در همان چاپی که خانواده را دوریک کیک با شمع در جشن تولد به تصویر کشیده، حضور جمجمه، «ونیتاس (Vanitas)» نماد فنا و نابودی، نشانی برناتوانی ما در نگهداری از لحظات و خاطرات است.

FEBRUARY 2015

مونا امت‌علی

(۱۳۶۱، تهران، ایران)

۱۷ بهمن تا ۱۱ اسفند ۱۳۹۳

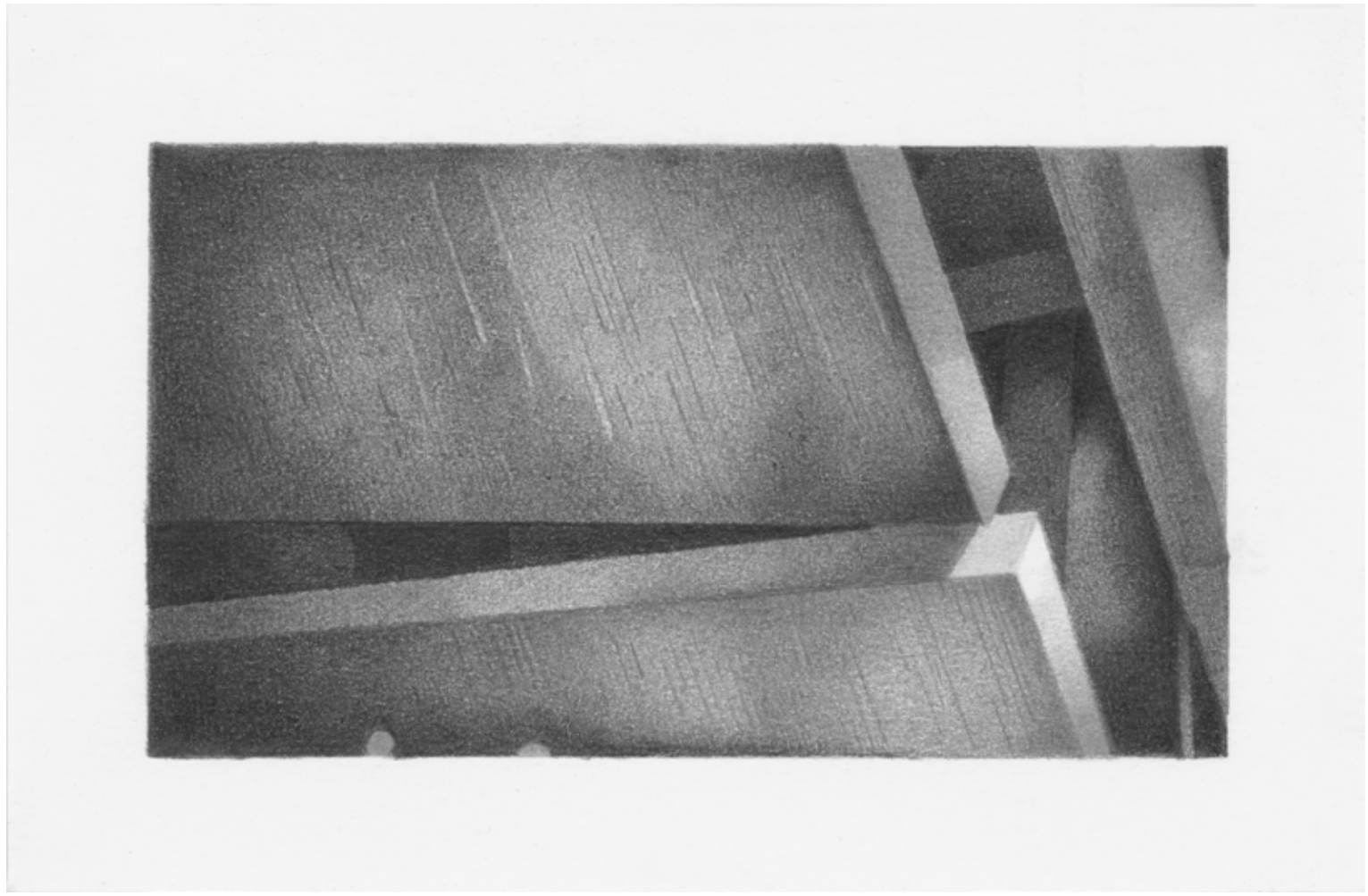
MONA OMATALI

(1982, TEHRAN, IRAN)

FEB 6 - MARCH 2, 2015

UNTITLED
PENCIL ON PAPER
9X11 CM
2014

UNTITLED
PENCIL ON PAPER
10X15 CM
2014

یک شات از زندگی

آثار نمایش مونا امت‌علی در گالری «اُ»

مجله‌ی تندیس ۵ اسفند ۱۳۹۳ - مهرنوش مددعلی

کوچکی بیش از اندازه‌ی نقاشی‌ها مهم‌ترین ویژگی آثار است. دیتیل‌هایی برگرفته از روزمرگی‌های فردی و فضایی که بارها در تماس با انسان به یک قاعده‌ی ناپیدا تبدیل شده، موضوعیت نقاشی‌ها را در برمی‌گیرد. این دقت در جزئیات کند و کاو شده که شیوه‌ای عکاسانه را پی گرفته و با ساختمانی از خطوط هندسی خودنمایی می‌کند، سعی دارد التهاب حاکم بر سوژه‌ی به تصویر درآمده را فروکش کند. در پس این سکوت مسلط بر نقاشی‌ها که مابین سیاه، سفید و خاکستری قوطه می‌خورد، هیاهویی از جنجال‌های روزانه را می‌توان شنید.

MARCH 2015

UNTITLED
FROM THE NEWER PHOTOGRAPHS SERIES
ARCHIVAL PIGMENT PRINT
53.6X40.2 CM
EDITION OF 7 + AP

محمدرضا میرزایی

(۱۳۶۴، تهران، ایران)

«عکس‌های جدیدتر» ۵ تا ۱۲ اسفند ۱۳۹۳

MOHAMMADREZA MIRZAEI

(1986, TEHRAN, IRAN)

"NEWER PHOTOGRAPHS" – MARCH 6 - 16, 2015

UNTITLED
FROM THE NEWER PHOTOGRAPHS SERIES
ARCHIVAL PIGMENT PRINT
53.6X40.2 CM
EDITION OF 7 + AP

UNTITLED
FROM THE NEWER PHOTOGRAPHS SERIES
ARCHIVAL PIGMENT PRINT
53.6X40.2 CM
EDITION OF 7 + AP

آنِ کشفِ نادیدگی

نگاهی به «عکس‌های جدیدتر» محمدرضا میرزایی در گالری «اُ»
مجله‌ی حرفه‌هنرمند - اسفند ۱۳۹۳ ـ مهران مهاجر

دیدِ روز با شنیدِ شب جمع شد و ندانست که از چه شنید و نشناخت که امروز چه دید.
تذکره الاولیای عطار

خرده‌کاوی‌های محمدرضا میرزایی در «عکس‌های جدیدتر» چیز خاصی را نشانه نگرفته‌اند، مکان خاصی را نشان نمی‌دهند و زمان خاصی را وانمی‌گویند، هرچند بیشتر شب‌نگاری‌اند. دیوار سنگی، دیوارِ بلوک‌های سیمانی، دیوار رنگارنگ و برچسب‌ها، علف‌هایی این‌سو و آن‌سو، این‌ورو آن‌ورِ کفِ آسفالتِ خیابان، مشمایی پلاستیکی با نیم‌نوشته‌هایی وارونه، پارچه‌ای گلدار، احیانا گوشه‌ای از مبل، آن کنج‌واره، شیشه خودرو، تور بازی تنیس، لوله‌ای زنگ‌زده، بخشی از یک تانکر فلزی، سنگ‌هایی برهم‌نانشسته و چیزهای دیگری از این قبیل، موضوع عکس‌های عکاس‌اند. هیچ مجموعه‌ای با حد و رسم تعریف شده و معین نمی‌تواند این‌ها را در خود بگنجاند. تنها شاید بتوان گفت این‌ها همگی موضوع‌هایی هستند که می‌توان از آن‌ها عکس گرفت. انگار عکاس می‌خواسته به ما یادآوری کند گستره موضوعی عکاسی چه اندازه فراخ است و دوربین چه طور می‌تواند بی واهمه و با جسارت هرچیزی را به ما نشان دهد و نگران نباشد آن چه به ما می‌نمایاند فی حد ذاته چه اهمیت و اعتباری دارد. شاید با این کار عکاس اشاره‌ای دارد به این‌که دوربین آزادیِ دیدن را بیشتر می‌کند، جهان را بازتر می‌کند، هرچند با همین عکس‌های بسیار بسته. دست گرفتنِ دوربین هم‌زادِ خواستِ پرخطرِ دیدن است. عکاس با نور فلاشِ دوربینِ خود دورو برش را کاویده ـ به گمانم کاربرد کاویدن برفعل عکاس درست نباشد، شاید بهتر است عبارت نگاهی انداختن را به کار بریم، یا حتی شاید بهتر باشد بگوییم نگاهش در آنی به موضوع افتاده؛ انگار عکس‌های میرزایی حاصلِ تلاقیِ بخت‌یارِ نگاهِ درونِ دوربین است با چیزی در بیرون. نور فلاش ابزاری است که موکدا کنش بنیادین دوربین یعنی گسست از پیوستار مکان و زمان را برجسته می‌سازد، اما در این عکس‌ها نه هویت مکان روشن است و نه حال و هوای زمان. حتی در برخی موارد درست نمی‌توان تشخیص داد کجا درون‌گاه است و کجا بیرون‌گاه. دوربین آن اندازه نزدیک شده که مکان از مکانیت و شی از شییت خود تهی شده و هم‌هنگام نور چنان تابیده که ریزریزِ این تکه برجامانده از مکان، پیشِ چشم‌های بیننده فاش شده، و گاه این فاش‌گویی چنان گزاف شده که بخش‌هایی از فضا یک‌سره نور شده و شی در تلالوی نور نهان گشته است (عکس‌های دو سنگ، گوشه مبل، کنج‌واره). بنابراین از یک سو دوربین با تمهیدِ نزدیکی، در بازنمایی بخل ورزیده و پرده‌پوشی پیشه کرده و از سوی دیگر نور را چنان پرده‌درانه تابانده که خود حجاب شده و ما ناگزیر از کشفی دوباره در میان این ناسازه‌ها.

APRIL 2015

امید بازماندگان

(۱۳۵۵، شیراز، ایران)

۲۸ فروردین تا ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

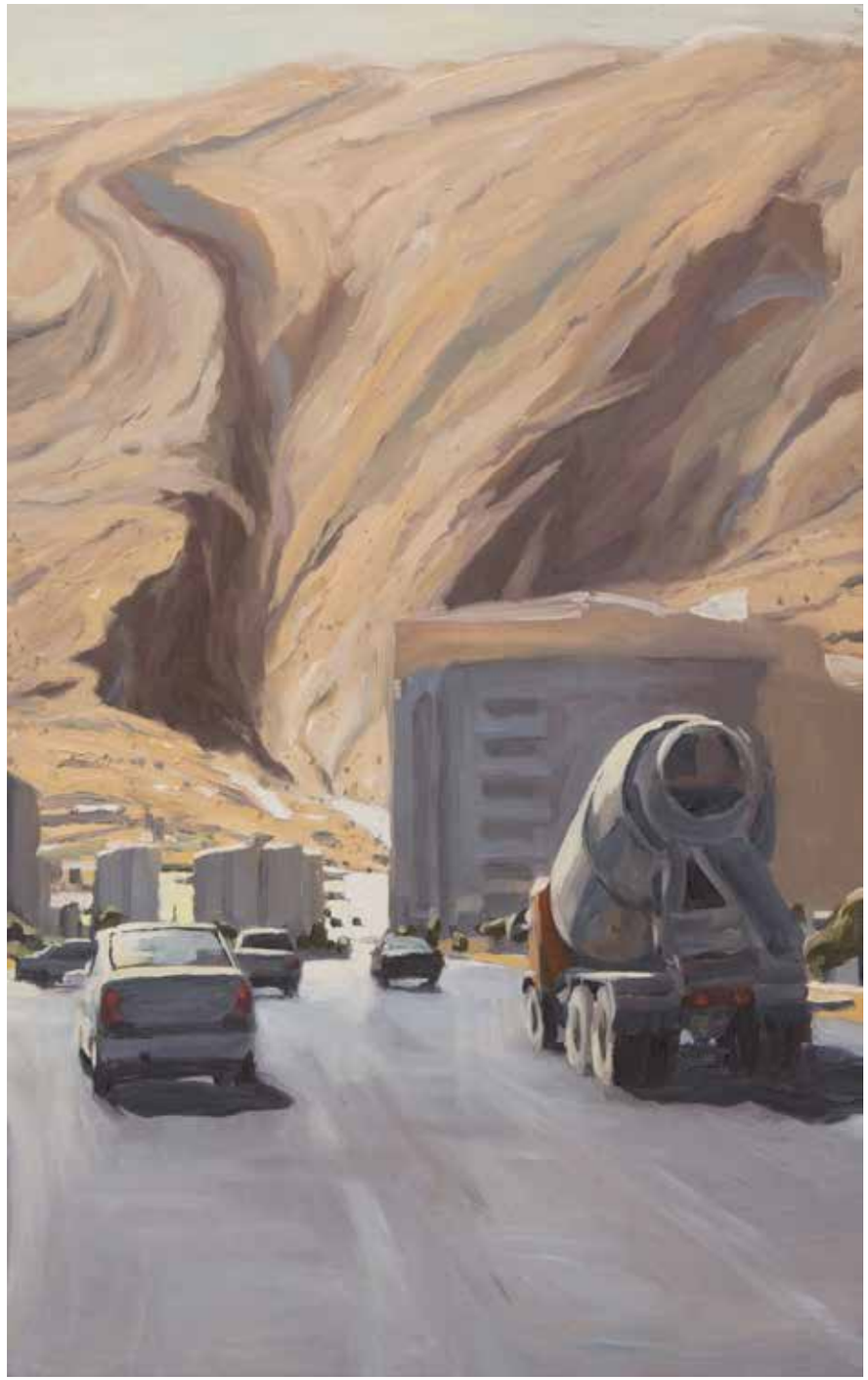
OMID BAZMANDEGAN

(1976, SHIRAZ, IRAN)

ARIL 17 - MAY 11, 2015

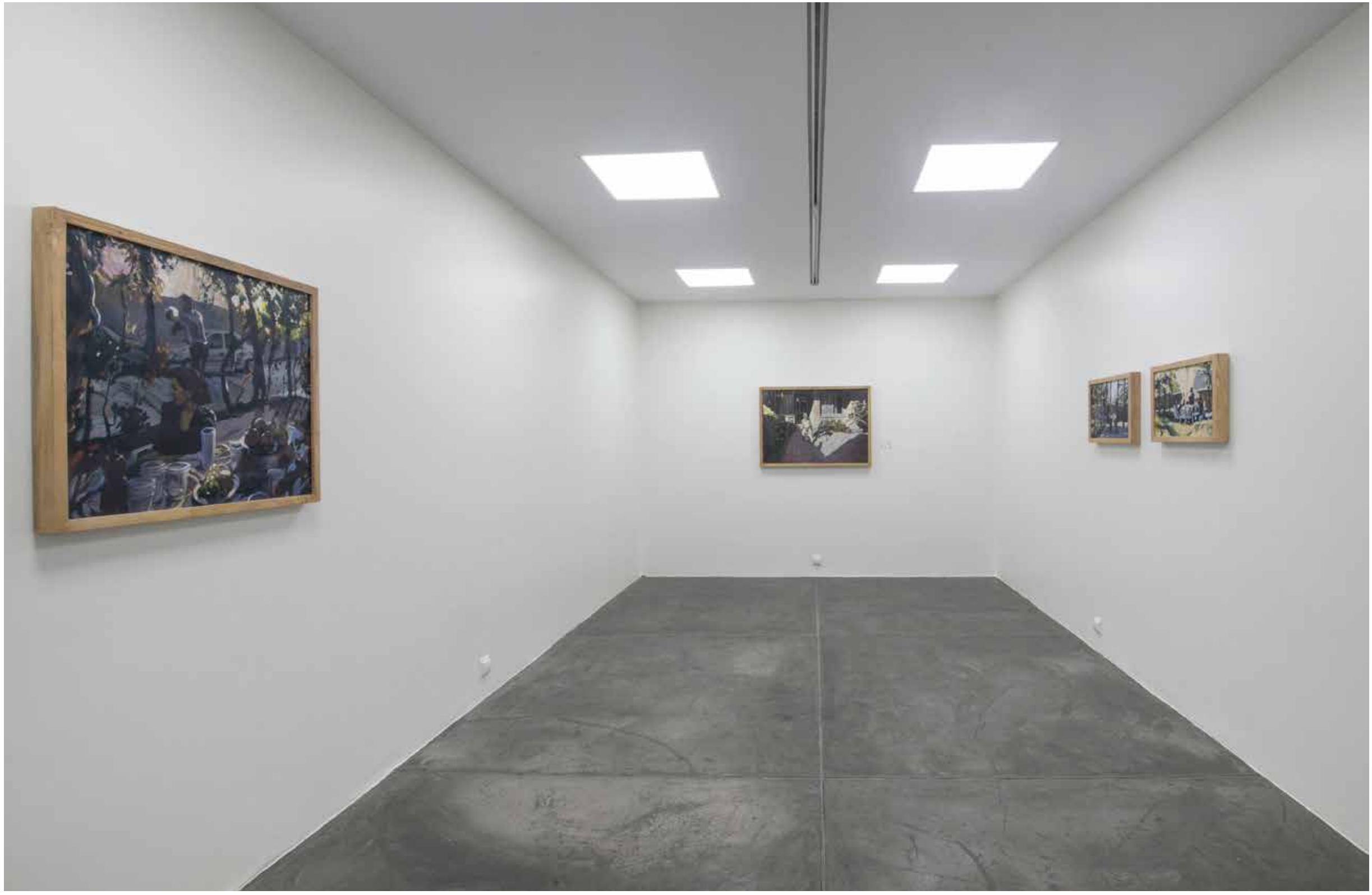
FATHER, CAT, SUN
OIL ON PAPER
70X100 CM
2014

UNTITLED
OIL ON CANVAS
80X50 CM
2013

UNTITLED
ACRYLIC ON PAPER
32X50 CM
2012

اندکی بیشتر از حدود چیزها

یادداشتی بر آثار امید بازماندگان در گالری «اُ»

مجله‌ی حرفه هنرمند - فروردین و اردیبهشت ۹۴ - وحید حکیم

پرده‌های امید بازماندگان نمایش عادی‌ترین وضع واقعیت‌اند. هر آنچه پیش روست بی هیچ، یا با حداقل جرح وتعدیلی به قاب او راه می‌یابد، بناها، ماشین‌های بدهییت، مکان‌های بین‌شهری و هرشی زیبا و نازیباشناسانه‌ای سرنوشت تصویراو را رقم می‌زنند؛ ضیافتی بس خودمانی که در آن هیچ شییی به‌خاطرنازیبا بودن و یا نامناسب بودنِ مکان قرارگیریش حذف یا جابه‌جا نمی‌شود. در قاب‌های او پرسوناژها از عادی‌ترین حال خود بیرون نمی‌آیند، لباس‌ها، نگاه‌ها و حرکاتشان وقعی به میهمان ـ بخوانیم چشم مخاطب ـ نمی‌گذارند. حضور اشیای زمختی همچون ماشین (در جاده یا پارک‌شده در حیاط خانه) و مخزن‌های آهنین، وهمچنین ساختمان‌های بی‌روح حاشیه‌ی شهرها در قاب‌های او نشانگرآن است که نقاش در پی زیباترین قاب‌ها در پسِ، یا کمی دورتراز آنچه هرروزه در زندگی‌های ما مشاهده می‌شود نیستَ، قصد او نمایش عادی‌ترین چیزهایی‌ست که در پیش روی ما قرار دارند.

MAY 2015

مسعود کشمیری

(۱۳۵۵، مشهد، ایران)

۲۵ اردیبهشت تا ۱۳ خرداد ۱۳۹۴

MASOUD KESHMIRI

(1976, MASHHAD, IRAN)

MAY 15 - JUNE 3, 2015

UNTITLED
ACRYLIC ON CANVAS
120X120 CM
2015

UNTITLED
ACRYLIC ON CANVAS
120X120 CM
2014

تَن‌ها

نمایش آثار مسعود کشمیری در گالری «اُ»
مجله‌ی تندیس - ۱۲ خرداد ۱۳۹۴ - نفیسه عطاران

این پیکره‌ها شکننده، ساکت و خاموش، گویی در تعلیقی فرورفته‌اند. دستان آن‌ها با رگ‌های برجسته انگار از صورت‌هاشان پیرتراست. چین و چروک دست‌ها همچون چین و چروک لباس‌هاست. دست‌ها نوعی از تردید و سستی را با خود به همراه دارند. قرارگیری این پیکره‌ها در مرکز تابلو و با پس‌زمینه‌ای تخت و ساکن، آن‌ها را در مرکز توجه و دیده بیننده قرار می‌دهد. از سویی دیگر بین پیکره‌هایی که با جزییات بازنمایی شده‌اند، و پس‌زمینه‌ای تخت و ساکن تضادی دیده می‌شود. این تضاد، پیکره‌ها را در عین حال از فضا جدا و بیگانه می‌کند. آن‌ها با فضایی در تعامل نیستند. جدا افتاده‌اند. گویی در برابر نگاه نقاش قاب گرفته شده‌اند. این پیکره‌ها در این لباس‌ها پوشیده شده‌اند. با چین و چروک پارچه‌ها، بخشی از آن‌ها پنهان شده است. آیا این لباس‌ها رازی را می‌پوشانند؟ گاه چند لباس برروی هم پوشیده شده‌اند، گویی این پوشش‌ها، لایه لایه، آن‌قدر زیادند که تن را پنهان می‌کنند و تن جدیدی را شکل می‌دهند. اگرچه لباس‌ها بخش‌هایی را پوشانده‌اند اما دستان و پرتره‌ی پیکره‌ها، پرده از آن برمی‌دارد. نوع پوشش هرچند بخشی از روحیه و شخصیت افراد را نشان می‌دهد اما بخش‌هایی از شخصیت آن‌ها را نیز پنهان می‌کند، گویی ناپایداری و شکنندگی تن آدمی را می‌پوشانند، هرچند به تمامی ممکن نیست. در این آثار بر بخش‌های پنهان‌شده تاکید می‌شود.

JUNE 2015

امیرکریمی
(۱۳۶۶، تهران، ایران)
۲۲ خرداد تا ۱۰ تیر ۱۳۹۴

AMIR KARIMI
(1987, TEHRAN, IRAN)
JUNE 12 - JULY 1, 2015

UNTITLED
ACRYLIC ON CANVAS
100X140 CM
2015

UNTITLED
ACRYLIC ON CANVAS
100X140 CM
2015

JULY 2015

گروهی نقاشی «کوچه‌ها» (ثمیلا امیرابراهیمی، حمیدرضا امامی، مهدی چیتساز، زهرا قراخانی)

۱۲ تا ۲۴ تیر ۱۳۹۴

GROUP PAINTING (SAMILA AMIREBRAHIMI, MEHDI CHITSAZ, HAMIDREZA EMAMI, ZAHRA GHARAKHANI)

JULY 3 - JULY 15, 2015

HAMIDREZA EMAMI
OIL ON CANVAS
150X200 CM
2014

کل آرا جهانیان
(۱۳۶۵، بجنورد، ایران)
۲۶ تیر تا ۷ مرداد ۱۳۹۴

GOLARA JAHANIAN
(1986, BOJNOURD, IRAN)
JULY 17 - 29, 2015

ANALOGUE PHOTOGRAPHY PRINTED ON EPSON PAPER
25X38 CM
EDITION OF 4 + AP
2015

گفته شده است که در تاریخ و تصویرِ حقیقی گذشته، تنها در لحظه‌ی شناخت ممکن می‌شود؛ لحظاتی که تیزوتند می‌گذرد و پس از آن هرگز دیده نمی‌شود. با این فرض شاید بتوان گفت که عکس‌های گل‌آرا جهانیان در نمایشگاه «تهران مورخِ تهران» سعی در تصرفِ همان لحظاتِ نمایان شدنِ حقیقت است. شهر به عنوان ابژه‌ی تحقق مدرنیته همواره موضوعی بوده است برای نقد ایمان به پیشرفت.

ANALOGUE PHOTOGRAPHY PRINTED ON EPSON PAPER
25X38 CM
EDITION OF 4 + AP
2015

امین شجاعی

(۱۳۶۵، تهران، ایران)

۹ تا ۱۹ مرداد ۱۳۹۴

AMIN SHOJAEI

(1986, TEHRAN, IRAN)

JULY 31 - AUG 10, 2015

UNTITLED
FABRIC, NYLON AND COTTON SHOE ON CANVAS
90X200 CM
2013

AUGUST 2015

علی میرعظیمی

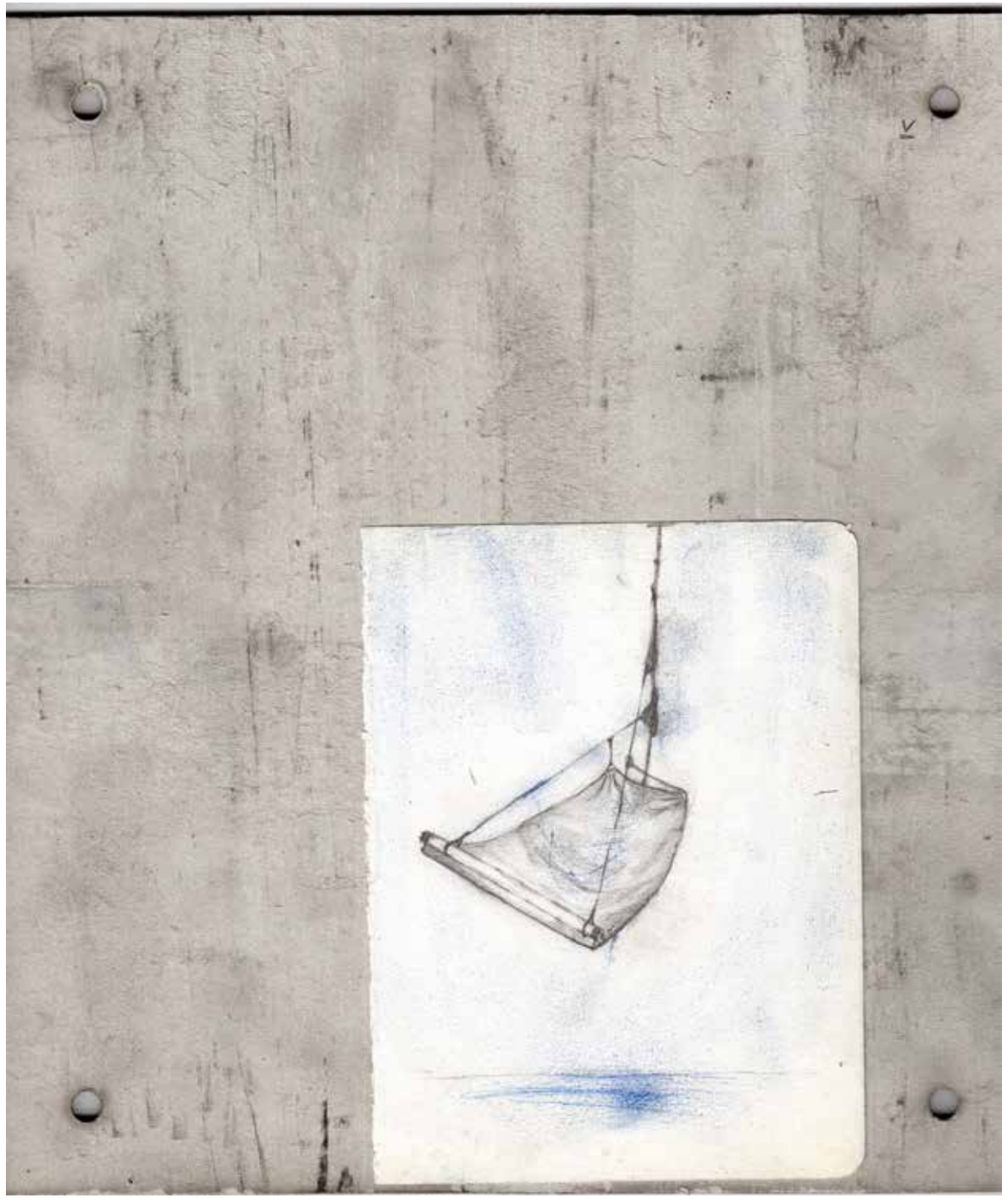
(۱۳۶۳، اصفهان، ایران)

«نمایش، نمایش، نمایش» ۲۳ مرداد تا ۴ شهریور ۱۳۹۴

ALI MEER AZIMI

(1985, ISFAHAN, IRAN)

"SPECTACLE APPEARANCE GESTURE" – AUG 14 - 26, 2015

UNTITLED
PENCIL AND CARBON ON PAPER AND LAYER CARDBOARD
25X22X6 CM
2015

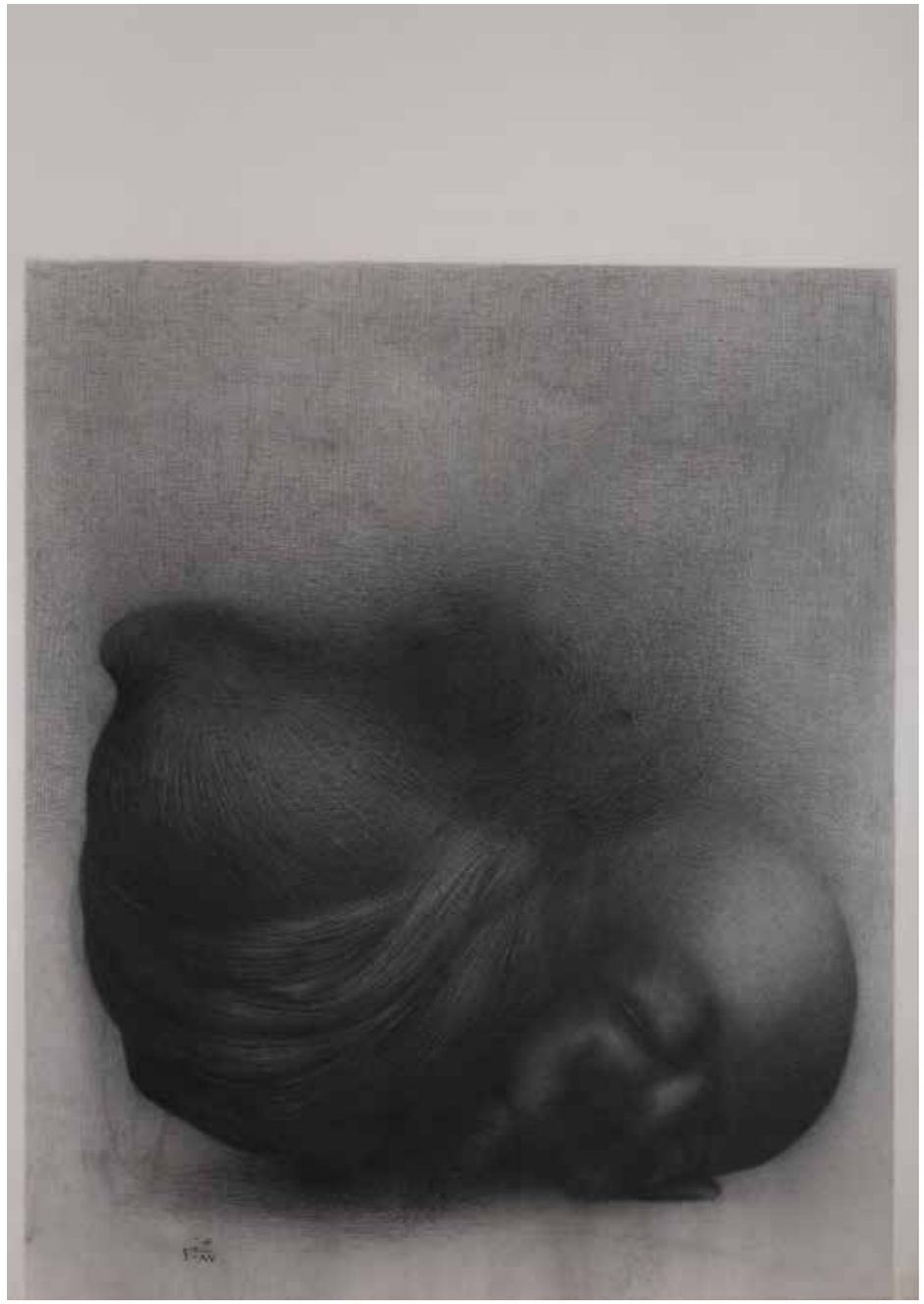

گروهی طراحی «فهرست: درلحظات اخیرطراحی ایران» (شهرام انتخابی، مهرداد پورنظرعلی، شاهپور پویان، آلا دهقان، بکتاش سارنگ جوانبخت، مهدی شفیع قنادی، اشکان صانعی، آرش صداقت‌کیش، ایمان صفایی، امیرفرهاد، کسری گلرنگ، احمد مرشدلو، امید مشکسار)

۶ تا ۱۸ شهریور ۱۳۹۴

GROUP DRAWING “THE LIST: IN THE RECENT MOMENTS OF IRANIAN DRAWING” (ALA DEHGHAN, SHAHRAM ENTEKHABI, AMIR FARHAD, KASRA GOLRANG, AHMAD MORSHEDLOO, OMID MOSHKSAR, MEHRDAD POURNAZARALI, SHAHPOUR POUYAN, IMAN SAFAEI, ASHKAN SANEI, BAKTASH SARANG JAVANBAKHT, ARASH SEDAGHATKISH, MEHDI SHAFI GHANADI)

AUG 28 – SEP 9 2015

MEHDI SHAFI GHANADI
UNTITLED
PENCIL ON CARDBOARD
100X70 CM
2008

شاپور پویان
SHAHPOUR POUYAN

ایمان صفایی
IMAN SAFAEI

یادداشت برتیتر فرعی

مجله‌ی تندیس - ۳۱ شهریور ۱۳۹۴ - شهروز نظری

جای تردید نیست که بحث درباره‌ی طراحی معاصر به یکی از دغدغه‌های مهم هنرهای تجسمی ایران مبدل شده و این در حالی است که تمرکز مقولات تجسمی اساسا جهت‌گیری و سویه‌هایی داشته که قاعدتا طراحی به دلیل ذات کنشگرانه‌ی تجربی‌اش نمی‌توانسته جایی در آن داشته باشد. این خود نشان‌دهنده‌ی این است که طراحی معاصر ایران به عنوان یک پدیده‌ی خودجوش خودبنیاد خارج از جدل‌های تجاری نه تنها به حیات خود ادامه داده که مشروعیت قابل اعتنایی برای خود دست و پا کرده است. از این چشم‌انداز، نمایش‌هایی چون فهرست را باید یک عرض‌اندام جدی در گفتمان هنر معاصر ایران دید.

SEPTEMBER 2015

UNTITLED
MIXED MEDIA
50X56X23 CM
2015

کلثوم صالحی

(۱۳۶۷، زنجان، ایران)

«سرزمین هرز» ۲۷ شهریور تا ۸ مهر۱۳۹۴

KOLSUM SALEHI

(1988, ZANJAN, IRAN)

"WASTELAND" SEP 18 – 30, 2015

مرگ در طبقه‌ی سوم

نمایش آثار کلثوم صالحی در گالری «اُ»

مجله‌ی تندیس - ۱۴ مهر ۱۳۹۴ - داریوش طلایی

«مرگ» همواره موضوعی بوده است برای خلق آثار هنری. از آن جهت که مرگ متفن‌ترین حقیقت پیش روی هنرمند است و به این دلیل که خود، پدیده‌ای رازآمیز و پرکشش است این میل در هنرمندان ایجاد می‌شود که به مرگ چون سوژه‌ی اثر هنری بپردازد. انتخاب چنین موضوعی، هرچند پتانسیل‌های بسیاری را برای خلق اثر پدید می‌آورد. مسایل خاص خود را نیز در پی خواهد داشت؛ «جسمیت بخشیدن» به پدیده‌ی کنگ و ناشناخته‌ای مانند مرگ ممکن است ابهام و رمز و راز را از آن سلب کند.

OCTOBER 2015

شهلا حسینی
(۱۳۳۳، تهران، ایران)
«بازی‌ها» ۱۰ تا ۲۲ مهر۱۳۹۴

SHAHLA HOSSEINI
(1954, TEHRAN, IRAN)
"GAMES" OCT 2 – 28, 2015

UNTITLED
PLEXIGLASS CONSTRUCTION
13X12X20 CM
2015

UNTITLED
MIXED MEDIA ON PAPER
87X59 CM
2015

UNTITLED
WATERCOLOR AND PENCIL ON CANVAS
70X50 CM
2012

درآمدی به چگونگیِ چیستی

نمایش آثار شهلا حسینی در گالری «اُ»

مهرنوش علی‌مددی

مواجه با آثار شهلا حسینی در هر دوره‌ی کاری او، همواره خوانش متفاوت نسبت به گذشته را با مخاطب همراه کرده است. تجربه‌های گوناگون وی برای دستیابی به اشکال مختلفِ امرزیبا می‌تواند همواره تعابیری مجزا از هم را در اختیار بیننده قرار دهد. سخن گفتن و نوشتن درباره‌ی شهلا حسینی و آثارش از آن دست تجربیات سهل و ممتنعی است که گاهی در یک نقطه‌ی طلایی اوج همذات‌پنداری را به ثمر می‌نشاند و گاهی در جایی دیگر چنین حسی را پس می‌زند تا منویات ذهنی و پیچدگیِ افکارش را دوراز دسترس قرار دهد. برای برقراری ارتباط با آثار او باید مبرا از هرگونه قید و بند تحمیل شده بود، تا به وسیله‌ی یکی از حواس دریافتی، به درک تالیفش رسید. عنوان «بازی» برای مجموعه‌ی تازه به نمایش درآمده‌ی شهلا حسینی شاید بهترین انتخاب بوده باشد؛ چراکه هریک از این آثار تنها به یک نمود لحظه‌ای اکتفا نکرده و تلاش می‌کنند از هروجه عینی راهی جدید را پیش رو بیننده قرار دهند.

شهاب فتوحی

(۱۳۵۹، یزد، ایران)

«خار در چشم، استخوان درگلو» ۲۴ مهر تا ۶ آبان ۱۳۹۴

SHAHAB FOTOUHI

(1980, YAZD, IRAN)

"THORN IN THE EYE, BONE IN THE THROAT" OCT 16 – 28, 2015

UNTITLED
RESIN, METAL, GLASS & HEADPHONE
2015

صندلی‌های درهم‌شکسته

نمایش آثار شهاب فتوحی در گالری «اُ»

مجله‌ی تندیس - ۱۲ آبان ۱۳۹۴ - زرتشت رحیمی

هنرمند از مخاطبش می‌خواهد یا فعالانه، پیگیرانه و با پرسش‌های فراوان آثارش را دنبال کند یا از گالری بیرون برود؛ زیرا چیز زیادی دستگیرش نمی‌شود. نه اینکه با پرگویی و شلوغ کردن فضا، ابهامی را در جهت فهمیدن آثار ایجاد کند بلکه برعکس، بسیار صریح، موجز و گزیده حرف می‌زند. به اصالت حرف‌ها (و شاید امر حقیقی مکتوم‌مانده در نظرش) بیشتر معتقد است و اصلا باورش این است که هرچیز، جزآن، گزافه و شبهه است و در جهت استهزاری رخداد مدنظرش عمل می‌کند. عده‌ی بسیار معدودی را مخاطب خود می‌داند؛ پس باید گفت از این منظر دغدغه‌هایش که از قضا بسیار جنبه‌ی عمومی دارند بسیارهم شخصی‌اند.

NOVEMBER 2015

محمد خلیلی

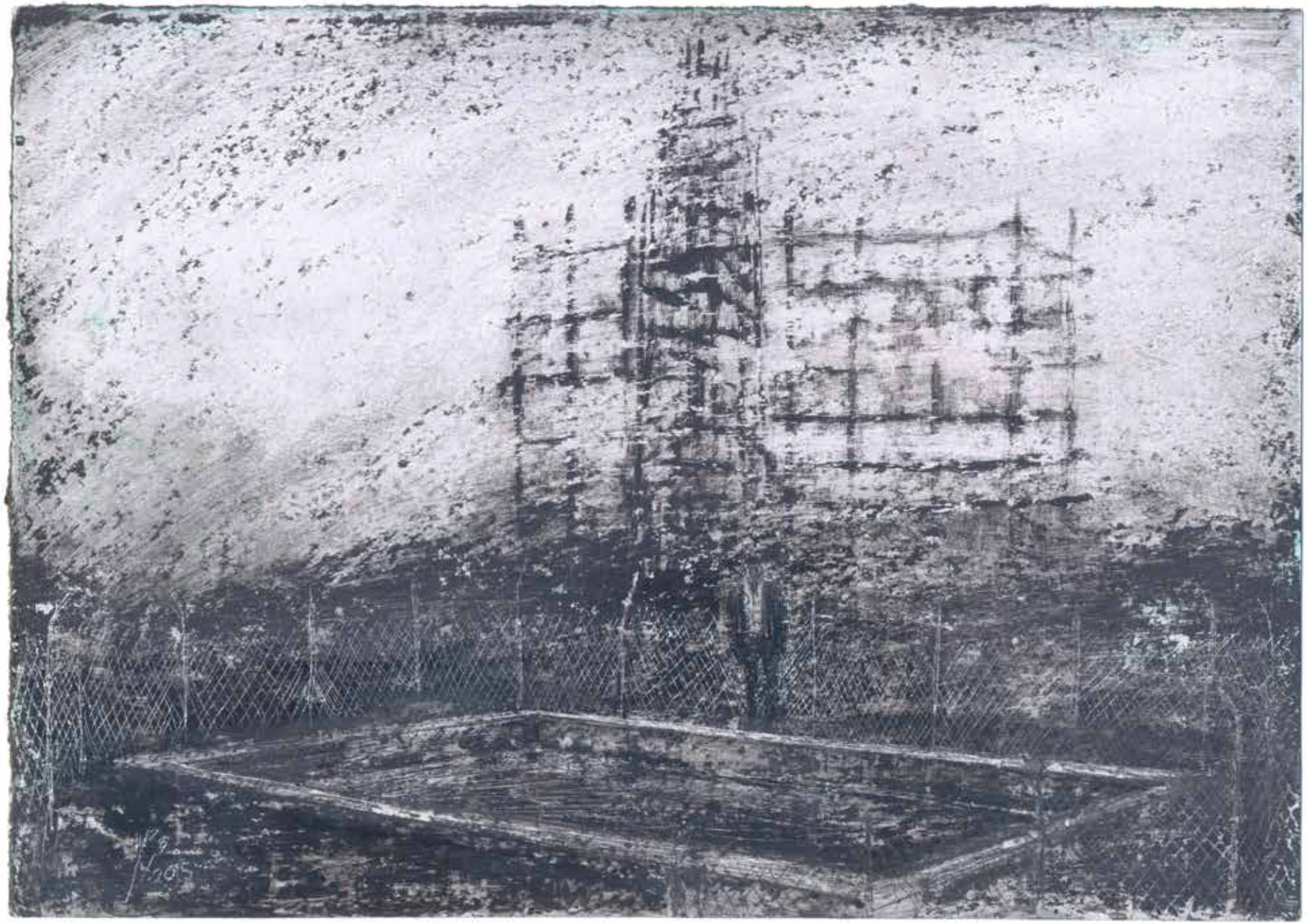
(۱۳۵۰، تربت جام، ایران)

۸ تا ۲۰ آبان ۱۳۹۴

MOHAMMAD KHALILI

(1971, TORBAT-E JAM, IRAN)

OCT 30 – NOV 11, 2015

UNTITLD
ACRYLIC, OIL PASTEL AND INK ON PAPER
17.5X25 CM
2015

UNTITLED
ACRYLIC, OIL PASTEL AND INK ON PAPER
25X17.5 CM
2015

UNTITLED
ACRYLIC, OIL PASTEL AND INK ON PAPER
25X17.5 CM
2015

انسان-لامکان

درباره‌ی نمایشگاه مکان تهی جدیدترین تجربه‌ی محمد خلیلی

مجله‌ی صدا - ۱۶ آبان ۱۳۹۴ - افسانه جوادپور

برخی از فیگورها گویی در «آنِ» پیش از رویدادی به سرمی‌برند و تصور لحظه‌ی بعد را در بیننده ایجاد می‌کنند. چیزی شبیه به عکس که شکار و ثابت شده است اما ثانیه‌ای بد واقعه‌ی دیگری برآن حادث شده است؛ بازگو کننده‌ی روایتی می‌شود در میان سکونِ فضا! در اینجاست که زمان نیز وارد نقاشی‌ها شده و یادآوری زوال و گذشتن، در پسِ تابلوها ظاهرمی‌شود. محمد خلیلی در این باره اذعان می‌دارد: «فیگورهایش در حالی در این مکان حاضرند که حسرتی از گذشته را همراه دارند. زمان از دست‌رفته‌ای که آن را به خاطرنمی‌آورند و از یاد برده‌اند به حسرت چه چیزی به اینجا آمده‌اند، چراکه آن حسرت به دوران دورتری از حیاتشان بازمی‌گردد.» ابعاد کارها کوچک است چنان که بیننده برکل فضای آثار احاطه دارد و تاکید برتنهایی آشکارتر می‌شود، علاوه برآن نحوه‌ی چینش آن‌ها بردیوارها به صورت تک‌قاب یا چند تابلو در یک گوشه، به گونه‌ای است که تسلط محیط را بیشترتداعی می‌کند.

THE GALLERY

ساختمان گالری اُ در منطقه‌ی فرهنگی شهر تهران، در مرکز پایتخت واقع شده است و قدمت آن به دهه‌ی ۱۳۳۰ خورشیدی باز می‌گردد. با توجه به دغدغه‌ی ارکیده درودی برای حفظ و نگهداری بافت قدیمی شهر تهران، این بنا در تابستان ۱۳۹۴ توسط مهندس آرمین معین، جهت بهره‌برداری برای نمایش آثار هنری مورد مرمت و بازسازی قرار گرفت. در طول مراحل تغییرات برای تبدیل خانه‌ای ۶۰ ساله به گالری هنرهای معاصر، دقت و حساسیت زیادی هم از طرف مدیریت گالری و هم از طرف معمار پروژه در مورد تقسیم‌بندی فضای نمایش، نورپردازی و کیفیت و رنگ کف و دیوارها، نحوه‌ی آرشیو و نگهداری آثار در انبار، ارتباط فضای داخل گالری و حیاط ساختمان به کار برده شد. گالری اُ در ۲۳ آبان ۱۳۹۴ در سه طبقه افتتاح شد.

O Gallery is located in the cultural part of Tehran, in the city center of the capital and its construction dates back to the 50s. Due to Orkideh Daroodi's desire and interest in preserving the historical part of Tehran, the building was renovated and restored by architect, Armin Moein in the summer of 2014 to create an exhibition space.
In the process of changing a 60-year-old house into a gallery of contemporary art, meticulous accuracy and precision by both the architect and the director of the gallery were used in the creation of the calculated divisions of the exhibition space, lighting, flooring, walls and ceilings, inventory space and the relation between the space inside to that of the outside in the backyard of the building.
O Gallery opened its doors to the public on November 14 2014.

PUBLICATIONS

گالری اُبه برگزاری نمایشگاه و ارایه‌ی آثار هنرمندان جوان اختصاص داده شده است. در کنار حمایت از نسل جوان، گالری اُ در تلاش است تا فضایی فراهم آورد که هنرمندانی که در انزوایی خودخواسته به سر می‌برند و علی‌رغم داشتن کارنامه و سابقه‌ی هنری در خور توجه، آثارشان در سال‌های اخیر کمتر دیده شده‌اند، تشویق به نمایش آثارشان شوند. همچنین این گالری خود را متعهد به نسل پیش‌کسوت هنر ایران می‌داند و به همین منظور هر سال هم‌زمان با برگزاری نمایشگاهی از یکی از هنرمندان سرشناس، کتابی جامع از فعالیت‌های هنری وی را نیز منتشر می‌کند. براین اساس گالری اُ در مهر ۱۳۹۴ نخستین کتاب خود که به بررسی زندگی هنری و آثار شهلا حسینی می‌پرداخت را به چاپ رسانید.

O Galley is dedicated to the representation and exhibition of young and emerging artists. In addition to its support of the young generation, O Gallery tries to create an ideal space for those artists who despite their established careers, have chosen to work in seclusion and their works have not been exhibited much in the recent years. Additionally, O Gallery finds itself committed to the older generation and on the occasion of holding one or two exhibitions of such established artists per annum, publishes a thorough monograph of their work; thus, publishing its first book in the series on the work of Shahla Hosseini in October 2015.

Shahla Hosseini at studio, Tehran, 2015

Biography
زندگی نامه

Shahla Hosseini was born in 1954 in Tehran. Her parents noticing her interest in art and her curious character were both very supportive of her art and did everything possible to develop her artistic talent. Shahla Hosseini began her academic education in art by registering at Behzad Institute of Art and then continued on at Tehran University of Art.
She held her first solo show, a collection of oil portraits and landscapes in 1977 before the revolution at Seyhoun Gallery. About 10 years after her first solo show, she showed a collection of works she had done during the 10-year war between Iran and Iraq in Sheikh Gallery. The following year, she showed her watercolors at the inaugural exhibition of Aria Gallery. Since then she's been continuously working in different mediums and has held numerous shows inside and outside Iran. In addition to being in the permenant collection of Tehran Museum of Contemporary Art, her work is kept in several national and international collections.

شهلا حسینی متولد ۱۳۳۳ در تهران
است. او در خانواده‌ای فرهیخته
بزرگ شد و تعصبات زیبایی‌شناسی او با
بادبوچی در هنرستان هنرهای آلبار کرده
و بعد از آن وارد دانشکده‌ی هنرهای
زیبای دانشگاه تهران شد.
حسینی نخستین نمایشگاهش در
فیل از انقلاب را در سال ۱۳۵۶
در گالری سیحون برگزار کرد. این
نمایشگاه شامل پرتره‌ها و منظره‌های
با تکنیک رنگ روغن بود. تقریبا
ده سال بعد از این نمایشگاه در دوران
۱۳۶۷ مجموعه کارهایی که در دوران
انقلاب و جنگ ایران و عراق انجام
داده بود با در گالری شیخ به نمایش
گذاشت و سال بعد نیز گالری آریا با
نمایش کار او گشایش شد.
شهلا حسینی از آن زمان تا کنون
به طور مستمر به خلق آثار هنری
با مدیوم‌های مختلف پرداخته و
نمایشگاه‌های متعددی از کارهایش با
در داخل و خارج از ایران برگزار کرده
است. آثار او در مجموعه‌های موزه‌ای
هنرهای معاصر تهران و بسیاری
از مجموعه‌های داخلی و خارجی
نگهداری می‌شود.

www.ogallery.net